

รัฐปาเลสไตน์ (State of Palestine)

เมืองหลวง รอมัลลอห์ ตั้งอยู่ในเขตเวสต์แบงก์ (มีสถานะเป็นเมืองหลวงโดยพฤตินัย จนกว่าเยรูซาเลมตะวันออกจะได้รับการปลดปล่อยจากการยึดครองโดยอิสราเอล)

ที่ตั้ง ตะวันออกกลาง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนแยกจากกัน คือ 1) เขตเวสต์แบงก์ (West Bank) ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน ระหว่างเส้นละติจูดที่ 31-33 องศาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูดที่ 35-36 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 5,860 ตร.กม. และ 2) ฉนวนกาซา (Gaza Strip) ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน บนพิกัดเส้นละติจูดที่ 31 องศา 25 ลิปดาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 34 องศา 20 ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ 360 ตร.กม. ทั้งนี้ พื้นที่รวมกันของเขตเวสต์แบงก์ และฉนวนกาซา มีขนาดเล็กกว่าไทยประมาณ 82 เท่า

อาณาเขต

เขตเวสต์แบงก์

ทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันตก

ติดกับอิสราเอล 330 กม.

ทิศตะวันออก ติดกับจอร์แดน 148 กม. โดยมีแม่น้ำจอร์แดนและทะเลสาบเดตซีเป็นเส้นกั้นอาณาเขต

ฉนวนกาซา

ทิศเหนือ และทิศตะวันออก ติดกับอิสราเอล 59 กม.

ทิศตะวันตก ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน 40 กม.

ทิศใต้ ติดกับอียิปต์ 13 กม.

ภูมิประเทศ เวสต์แบงก์ตั้งอยู่บนที่ราบสูงภูเขา ส่วนใหญ่เป็นภูเขา แต่มีพื้นที่ลาดเป็นขั้น ๆ เหมาะแก่การเจริญเติบโตของต้นไม้ สามารถเพาะปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารได้เป็นอย่างดี ส่วนในฤดูร้อนสามารถปลูกผักผลไม้ได้ ขณะที่ฉนวนกาซามีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล สลับเทือกเขาเป็นบางส่วน

ภูมิอากาศ เวสต์แบงก์ ลักษณะภูมิอากาศมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ โดยบริเวณเทือกเขาสูงมีอากาศหนาวมาก อุณหภูมิอาจติดลบถึง 4 องศาเซลเซียส ส่วนบริเวณที่ราบ อากาศร้อนจัด อุณหภูมิ 34-43 องศาเซลเซียส ส่วนฉนวนกาซา ฤดูร้อนมีอากาศแห้งและอบอุ่น ภัยธรรมชาติที่ประสบเป็นประจำ คือ ภัยแล้ง

ประชากร เวสต์แบงก์มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,900,034 คน (ก.ค.2563) เป็นเชื้อสายอาหรับ 83% และชาวยิว 17% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 35.31% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 61.06% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 3.62% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 75.9 ปี เพศชาย 73.8 ปี และเพศหญิง 78.1 ปี อัตราการเกิด 25.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.4 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.77%

ฉนวนกาซามีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,918,221 คน (ก.ค.2563) เป็นเชื้อสายอาหรับ 100% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 42.53% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 53.54.8% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.68% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 74.9 ปี เพศชาย 73.1 ปี และเพศหญิง 76.7 ปี อัตราการเกิด 28.6 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.13%

ศาสนา ในเวสต์แบงก์ อิสลาม (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) 80-85% ยูดาห์ 12-14% คริสต์ (ส่วนใหญ่เป็นกรีกออร์ทอดอกซ์) 1-2.5% และอื่น ๆ ไม่ถึง 1% ส่วนในฉนวนกาซา อิสลาม (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) 98-99% คริสต์ และอื่น ๆ 1%

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ แต่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถสื่อสารภาษาฮีบรูและภาษาอังกฤษได้ดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 96.9% การที่เขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาอยู่ภายใต้การยึดครองของอิสราเอล ส่งผลให้การศึกษาตั้งแต่ระดับต้นจนถึงอุดมศึกษาอยู่ภายใต้การจัดการของอิสราเอล การศึกษาภาคบังคับของปาเลสไตน์มีระยะ 10 ปี โดยเด็กต้องเข้าเรียนเมื่ออายุ 6 ปี จนถึงอายุ 16 ปี เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว มีสิทธิเลือกเรียนได้ 2 ทาง คือ สายวิทยาการ 2 ปี หรือสายวิชาชีพ 2 ปี เมื่อจบแล้วจึงมีสิทธิเข้าเรียนต่อในระดับวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย

การก่อตั้งประเทศ ปาเลสไตน์เคยอยู่ใต้การปกครองของชาวอียิปต์ โรมัน เปอร์เซีย และอาหรับ แต่ปัจจุบันเผชิญกับการรุกรานของชนชาติยิว หรืออิสราเอล จากการที่ชาวอียิวเชื่อในพระคัมภีร์ว่า พระเจ้าได้ประทานดินแดนแห่งนี้ให้เป็นมาตุภูมิของชาวอียิว ดังนั้น เมื่อปี 2440 ชาวอียิวในสหรัฐฯ และยุโรปจึงรวมตัวกันตั้งองค์การยิวสากล หรือไซออนนิสต์ (Zionist) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งชาวอียิวกลับไปตั้งถิ่นฐานและสร้างชาติยิวขึ้นใหม่ในปาเลสไตน์ จนนำไปสู่การสถาปนารัฐยิว หรืออิสราเอลขึ้นบนดินแดนปาเลสไตน์ได้สำเร็จเมื่อปี 2491 ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดขบวนการต่อสู้เพื่อปลดปล่อยรัฐปาเลสไตน์ที่เรียกว่า “องค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์” (Palestine Liberation Organization-PLO) ภายใต้อำนาจของนายยัสเซอร์ อาราฟัต (ยาซир อะเราะฟาต) และประกาศตั้งรัฐเอกราชปาเลสไตน์เมื่อ 15 พ.ย.2531 ส่งผลให้เกิดการเผชิญหน้าระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ จนกระทั่งมีการลงนามใน “ข้อตกลงสันติภาพออสโล ฉบับที่ 1” เมื่อปี 2536 ที่ถือเป็นการยอมรับว่ามีดินแดนปกครองตนเองที่ชื่อปาเลสไตน์ในเวสต์แบงก์และฉนวนกาซา อีกทั้งคาดหวังว่าจะนำไปสู่การจัดตั้งรัฐปาเลสไตน์ในอนาคตได้สำเร็จ จนกระทั่งเมื่อ 29 พ.ย.2555 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติได้ผ่านข้อมติที่ 67/19 ยกสถานะปาเลสไตน์จากองค์กรผู้สังเกตการณ์ (observer entity) เป็นรัฐผู้สังเกตการณ์ถาวรที่ไม่ใช่สมาชิก (non-member permanent observer state) ซึ่งถือเป็นการรับรองโดยปริยายว่าปาเลสไตน์มีสถานะเป็นรัฐ ปัจจุบัน มีประเทศกว่า 130 ประเทศทั่วโลกที่ประกาศรับรองสถานะของรัฐปาเลสไตน์

วันชาติ 15 พ.ย.

การเมือง ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มฟัตตะห์ภายใต้การนำของนายมะห์มูด อับบาส กับกลุ่มฮะมาส ภายใต้อำนาจของนายอิสมาอีล ฮะนีเยฮ์ ที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2550 ส่งผลให้การปกครองของปาเลสไตน์ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนโดยพฤตินัยมาตลอด เนื่องจากเขตเวสต์แบงก์อยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่มฟัตตะห์ ขณะที่ฉนวนกาซาอยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่มฮะมาส โดยทั้งเขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาต่างก็มีผู้นำคณะผู้บริหารของตนเอง จนกระทั่งเมื่อ 2 มิ.ย.2557 ทั้งสองกลุ่มสามารถยุติความขัดแย้งที่มีต่อกันด้วยการลงนามข้อตกลงจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติร่วมกัน ต่อมา เมื่อ 17 มิ.ย.2558 นายรอมี ฮัมดัลลอฮ์ นรม.ในขณะนั้น ประกาศลาออก ประกอบกับกลุ่มฟัตตะห์และกลุ่มฮะมาสมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ประธานาธิบดีมะห์มูด อับบาส จึงตัดสินใจยุบสภารัฐบาลแห่งชาติชุดดังกล่าว และจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่โดยเป็นการดำเนินการฝ่ายเดียวที่กลุ่มฮะมาสไม่ยอมรับ อย่างไรก็ตาม เมื่อ 17 ก.ย.2560 กลุ่มฮะมาสตัดสินใจยุบคณะกรรมการบริหารฉนวนกาซา (รัฐบาลที่กลุ่มฮะมาสตั้งขึ้นฝ่ายเดียวในฉนวนกาซา) และยินยอมส่งมอบฉนวนกาซาให้กลับไปอยู่ในการควบคุม

ของรัฐบาลแห่งชาติที่ประธานาธิบดีอับบาสจัดตั้งขึ้น รวมทั้งประกาศว่าจะเข้าร่วมการเลือกตั้งทั่วไปที่จะจัดขึ้นทั้งในฉนวนกาซาและเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์ในอนาคต

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นประมุขของชาวปาเลสไตน์ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง นรม. และ ครม. ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายมะห์มูด อับบาส ซึ่งได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 9 ม.ค.2548 และขยายวาระการดำรงตำแหน่งออกไปจนกว่าจะจัดการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งใหม่ ซึ่งจนถึงขณะนี้ ยังไม่สามารถกำหนดวันเลือกตั้งได้ ส่วน นรม.คนปัจจุบัน คือ นาย Mohammad Shtayyeh เข้าดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 10 มี.ค.2562 การเลือกตั้งทั่วไปครั้งต่อไปจะจัดขึ้นใน ก.พ.-มี.ค.2564

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาแบบสภาเดี่ยว คือ สภานิติบัญญัติปาเลสไตน์ (Palestinian Legislative Council-PLC) มีสมาชิก 132 คน ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน อำนาจในการออกกฎหมายมีอย่างจำกัดเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการพลเรือนและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในเท่านั้น การเลือกตั้งสมาชิก PLC ครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อ 25 ม.ค.2549 และไม่สามารถจัดประชุมสภาได้ตั้งแต่ปี 2550 หลังจากเกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มฟัตตะห์กับกลุ่มฮะมาสจนถึงปัจจุบัน ส่วนการเลือกตั้งสมาชิก PLC ชุดใหม่ ยังไม่สามารถกำหนดวันจัดการเลือกตั้งได้เช่นกัน

ฝ่ายตุลาการ : มีศาลสูงสุด โดยรัฐสภามีอำนาจแต่งตั้งคณะผู้พิพากษาศาลสูงสุด

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค Fatah (Liberation Movement of Palestine) พรรค Hamas (Islamic Resistance Movement) พรรค Martyr Abu Ali Mustafa (Popular Front for the Liberation of Palestine) พรรค Palestine Democratic Union พรรค Palestinian People พรรค Democratic Front for the Liberation of Palestine พรรค Palestinian National Initiative และพรรค Third Way

เศรษฐกิจ การที่อิสราเอลปิดล้อมเขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาทำให้เกิดอุปสรรคในการเคลื่อนย้ายแรงงานและสินค้าเข้า-ออกปาเลสไตน์ และส่งผลให้เศรษฐกิจปาเลสไตน์ต้องพึ่งพาอิสราเอลและเงินบริจาคจากนานาชาติ ปัจจุบัน ปาเลสไตน์เผชิญวิกฤติเศรษฐกิจอย่างมาก โดยเฉพาะหลังจากสหรัฐฯ ตัดงบประมาณช่วยเหลือทางทหาร และ สนง.บรรเทาทุกข์และจัดหางานของสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ในตะวันออกไกล (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East-UNRWA) ซึ่งเป็นองค์กรที่ดูแลเรื่องบริการทางด้านการศึกษาและสาธารณสุขแก่ผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ในเขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาเมื่อปี 2561 รวมทั้งอิสราเอลได้ระงับการจ่ายเงินที่ได้จากการเรียกเก็บภาษีศุลกากรสินค้ามูลค่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อเดือนแก่ปาเลสไตน์ ตั้งแต่เมื่อ ก.พ.2561 ทำให้ปาเลสไตน์ประสบปัญหาด้านมนุษยธรรมและวิกฤติทางการเงินอย่างมาก รวมทั้งได้รับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศลดลงจาก 32% ของ GDP เมื่อปี 2551 เหลือ 3.5% เมื่อปี 2562 ทั้งนี้ ปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 ในปาเลสไตน์ คาดว่าจะทำให้รายได้ต่อหัวของประชากรปาเลสไตน์ในปี 2563 หดตัว 4.5%

ภาคการเกษตร มีผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ มะกอก พืชตระกูลมะนาว ผักกาด กะหล่ำปลี ฟักทอง มะเขือเทศ ข้าวโพด องุ่น แดงโม แอปเปิ้ล ทับทิม ลูกแพร์ สาลี และอินทผลัม ภาคอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็น

อุตสาหกรรมขนาดเล็กและอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ สิ่งทอ สบู่ น้ำมันมะกอก เครื่องหนัง และของที่ระลึกทำจากไม้แกะสลัก ซึ่งรับงานมาจากอิสราเอลเป็นส่วนใหญ่

สกุลเงิน : ปัจจุบัน ปาเลสไตน์ยังไม่มีระบบเงินตราเป็นของตนเอง เนื่องจากอิสราเอลไม่ยินยอม เพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นเอกราช เงินตราที่ใช้จึงเป็นสกุลเงินเชกเกิลของอิสราเอล และสกุลเงินดีนาร์ของจอร์แดน

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 14,620 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 0.9% (ปี 2561)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,119.52 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 1,304,301 คน (ปี 2563)

อัตราการว่างงาน : 25.34%

อัตราเงินเฟ้อ : 1.58%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 5,560 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 2,110 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ หิน มะกอก ผัก ผลไม้ ดอกไม้ ปลา และหินปูน

มูลค่าการนำเข้า : 7,670 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : อาหาร สินค้าบริโภค วัสดุก่อสร้าง ปิโตรเลียม และเคมีภัณฑ์

ประเทศคู่ค้า : อิสราเอล จอร์แดน และอียิปต์

การทหาร กองกำลังรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Forces-NSF) เป็นกองกำลังกึ่งทหารของรัฐบาล มีสถานะเป็นกองกำลังแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2536 ภารกิจของ NSF ในปัจจุบัน ได้แก่ การรักษาความมั่นคงภายใน ปราบปรามสมาชิกกลุ่มติดอาวุธต่าง ๆ และรักษาความปลอดภัยของประธานาธิบดี และผู้นำระดับสูง ผบ.NSF

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ จรวด รุ่น Qassam และ Grad เครื่องยิงลูกระเบิด และเครื่องยิงอาวุธปล่อยแบบประทับบ่า รุ่น Malyutka โดยกองกำลังดังกล่าวเป็นกองกำลังหลักที่ควบคุมฉนวนกาซาอยู่จนถึงปัจจุบัน

กำลังพล ประมาณ 10,000 คน ส่วนใหญ่มาจากกองทัพปลดปล่อยปาเลสไตน์ (Palestinian Liberation Army-PLA) ซึ่งเป็นปีกทางทหารขององค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO)

นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีสายบังคับบัญชาแยกต่างหากจาก NSF เช่น หน่วยข่าวกรองต่างประเทศ (Palestinian General Intelligence Service) ไม่ทราบจำนวนกำลังพล หน่วยข่าวกรองในประเทศ (Palestinian Preventive Security) ประมาณ 4,000 คน กองกำลังตำรวจ 9,000

นาย กองกำลังพิเศษ (Special Force) ประมาณ 1,200 นาย กองกำลังพิทักษ์ประธานาธิบดี (Presidential Guard) ประมาณ 3,000 นาย หน่วยข่าวกรองทหาร (Military Intelligence) และหน่วยประสานภารกิจทางทหาร (Military Liaison) ไม่ทราบจำนวน และกองกำลังป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (Civil Defense) ประมาณ 1,000 คน

อย่างไรก็ดี ปาเลสไตน์ยังมีกองกำลังติดอาวุธที่สำคัญที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกองกำลังของรัฐบาล คือ กองกำลังติดอาวุธของกลุ่มฮามาส ซึ่งเป็นพรรคการเมืองหนึ่งของปาเลสไตน์ มีกำลังพลประมาณ 15,000-20,000 นาย ยุทธโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ อาวุธต่อสู้รถถัง ปืนใหญ่ประเภทยิงระเบิด (MRL) และปืนครก (MOR)

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตน์ทวีความตึงเครียด หลังจากสหรัฐฯ ประกาศแผนสันติภาพตะวันออกกลาง หรือ Deal of the Century เมื่อ 28 ม.ค.2563 ที่วอชิงตัน ดีซี เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ แผนสันติภาพดังกล่าวมีสาระสำคัญ ได้แก่ การรับรองอธิปไตยของอิสราเอลเหนือพื้นที่ที่ชาวอิสราเอลเข้าขยายการตั้งถิ่นฐานในเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์ คิดเป็น 30% ของพื้นที่ทั้งหมด และรับรองสถานะเมืองเยรูซาเลมให้เป็นเมืองหลวงของอิสราเอลแต่เพียงฝ่ายเดียว รวมทั้งเป็นการเปิดทางให้อิสราเอลผนวกดินแดนบางส่วนของเขตเวสต์แบงก์และหุบเขาจอร์แดน ในขณะที่ปาเลสไตน์ต้องการให้เยรูซาเลมตะวันออกเป็นเมืองหลวงของปาเลสไตน์ในอนาคต ความขัดแย้งดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เกิดการเผชิญหน้าทางทหารระหว่างกลุ่มติดอาวุธในปาเลสไตน์ เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มฮามาสและกลุ่มติดอาวุธอื่น ๆ ในฉนวนกาซากับกองทัพอิสราเอลอยู่เป็นระยะ และปัญหาความขัดแย้งบริเวณแนวรอยต่อระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ ทั้งในฉนวนกาซาและเวสต์แบงก์ ซึ่งนำไปสู่การใช้กำลังตอบโต้ระหว่างกัน และทำให้ความสัมพันธ์ตึงเครียดยิ่งขึ้น

อิสราเอลปิดล้อมฉนวนกาซาของปาเลสไตน์นาน 12 ปี โดยจำกัดการเคลื่อนไหวของคนและสินค้าที่เข้า-ออกฉนวนกาซา ทำให้ชาวปาเลสไตน์ในฉนวนกาซาไม่สามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา เศรษฐกิจ สาธารณสุข และสาธารณูปโภคที่สำคัญ เช่น มีไฟฟ้าใช้เพียงวันละ 12 ชม. โดยมีชาวปาเลสไตน์ที่ต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม 80%

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ UNCTAD, UNESCO, UNIDO, OIC, ICC, OPCW, Arab League และ Interpol นอกจากนี้ ยังมีสถานะเป็นรัฐผู้สังเกตการณ์ของ UN และ UNGA

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประสานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนวัตกรรม ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และแข่งขันกับสังคมโลก โดยได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากกลุ่มมิตรประเทศ อย่างไรก็ตาม ปาเลสไตน์ยังขาดแคลนเงินทุนและบุคลากรที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื่องจากความไม่สงบภายในดินแดน

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานที่เวสต์แบงก์ 2 แห่ง และที่ฉนวนกาซา 1 แห่ง มีท่าเรือสำคัญที่ฉนวนกาซา 1 แห่ง ถนน 4,686 กม. โดยอิสราเอลตั้งด่านตรวจบนถนนสายต่าง ๆ หรือมีการปิดกั้นถนนด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐาน 432,000 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3.713 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +970 จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 3,381,787 คน รหัสอินเทอร์เน็ต .ps

การเดินทาง การบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงไปยังปาเลสไตน์ ขณะที่สายการบินปาเลสไตน์ปัจจุบันปิดดำเนินการเดินทางไปปาเลสไตน์จึงต้องใช้สายการบินอิสราเอล และเดินทางจากอิสราเอลทางรถเพื่อเข้าสู่ปาเลสไตน์ซึ่งอาจต้องขออนุญาตจากทางการอิสราเอลก่อน เวลาที่ปาเลสไตน์ช้ากว่าไทย 5 ชม.

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) ความพยายามในการฟื้นฟูและผลักดันกระบวนการสร้างสันติภาพระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์
- 2) ท่าทีและการตอบโต้ของปาเลสไตน์ต่อการที่สหรัฐฯ ประกาศรับรองเยรูซาเลมเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล และการต่อต้านแผน Deal of the Century ของสหรัฐฯ โดยปาเลสไตน์แสวงหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์กับอิสราเอล โดยการหันไปพึ่งพำองค์การระหว่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งการเข้าเป็นสมาชิกศาลอาญาระหว่างประเทศ (International Criminal Court-ICC) เมื่อ เม.ย.2557 และยื่นเรื่องให้ ICC สืบสวนอิสราเอลกรณีก่ออาชญากรรมสงครามต่อผู้ประท้วงชาวปาเลสไตน์ในฉนวนกาซา นอกจากนี้ พยายามโน้มน้าวให้ประเทศอาหรับประมาณการฟื้นฟูความสัมพันธ์ระดับปกติกับอิสราเอล โดยปาเลสไตน์ ซึ่งจะต้องเป็นประธานการประชุมสุดยอดสันนิบาตอาหรับในปี 2564 ประกาศไม่ยอมรับตำแหน่งประธานการประชุม เพื่อต่อต้านการปรับความสัมพันธ์ระดับปกติระหว่างอิสราเอลกับประเทศอาหรับ ปัจจุบัน มีสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) และบาห์เรนที่ตัดสินใจฟื้นฟูความสัมพันธ์ระดับปกติกับอิสราเอล โดยปาเลสไตน์กล่าวหาว่าเป็นการกระทำที่ทรยศต่อปาเลสไตน์ และเป็นการทำลายความพยายามการสถาปนารัฐปาเลสไตน์ที่เป็นอิสระ
- 3) การเลือกตั้งทั่วไปในดินแดนปาเลสไตน์และเยรูซาเลมตะวันออก ซึ่งจะจัดขึ้นใน ก.พ.-มี.ค. 2564 หลังจากที่ถูกละเลินมาหลายครั้งตั้งแต่ปี 2557
- 4) การตอบโต้อิสราเอลของชาวปาเลสไตน์ อาทิ การโจมตีทางอากาศของกลุ่มติดอาวุธในฉนวนกาซาและอิสราเอล การชุมนุมประท้วงทุกวันศุกร์เพื่อต้องการให้อิสราเอลยุติการปิดล้อมฉนวนกาซา และเรียกร้องสิทธิในการกลับคืนถิ่นฐานให้แก่ผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ที่ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอลตั้งแต่ปี 2491 โดย สธ.ฉนวนกาซา ระบุว่า การสลายการชุมนุมบริเวณพรมแดนฉนวนกาซาของกองกำลังอิสราเอลเมื่อปี 2562 ทำให้มีชาวปาเลสไตน์เสียชีวิต 34 คน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บ 1,883 คน
- 5) การผนวกดินแดนเขตเวสต์แบงก์ของอิสราเอล โดยอิสราเอลยังคงสนับสนุนการขยายการตั้งถิ่นฐานของชาวยิวในเขตเวสต์แบงก์ ปัจจุบัน มีประชากรยิวเข้าไปตั้งถิ่นฐานในเขตเวสต์แบงก์แล้วประมาณ 600,000 คน โดยส่วนใหญ่ ตั้งถิ่นฐานใกล้กับพรมแดนที่ติดกับอิสราเอล (ข้อมูล พ.ค.2561) โดยหวัง

ม.ค.-ก.ย.2562 อิสราเอลอนุมัติแผนการตั้งถิ่นฐานในเขตเวสต์แบงก์ 5,995 หลัง และทำลายบ้านเรือนของชาวปาเลสไตน์ 504 หลัง โดยชาวปาเลสไตน์จะต้องได้รับใบอนุญาตจากอิสราเอลในการสร้างบ้านเรือนในเยรูซาเลมตะวันออก หรือพื้นที่ C ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ในเขตเวสต์แบงก์ 60% และอยู่ภายใต้การควบคุมของอิสราเอล

ความสัมพันธ์ไทย-ปาเลสไตน์

ไทยและปาเลสไตน์ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน โดยไทยรับรองรัฐปาเลสไตน์ตามมติ ครม. เมื่อ 29 พ.ย.2554 ก่อนที่คณะผู้แทนถาวรไทย/UN ณ นิวยอร์ก สหรัฐฯ มีหนังสือแจ้งการตัดสินใจอย่างเป็นทางการเมื่อ 17 ม.ค.2555 และเมื่อ 11 ก.ค.2555 นายรียาฎ อัลมาลิกี รมว.กต.ปาเลสไตน์ ซึ่งเดินทางมาร่วมการประชุม United Nations Asian Pacific Meeting in Support of Israeli-Palestinian Peace ที่กรุงเทพฯ (ระหว่าง 10-12 ก.ค.2555) ได้พบหารือกับนายจุลพงษ์ โนนศรีชัย ผช.รมว.กต.ไทย และตกลงร่วมกันว่า ทั้งสองฝ่ายจะเริ่มสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันตั้งแต่ 1 ส.ค.2555 โดยไทยมอบหมายให้ สอท. ณ อัมมาน จอร์แดน มีเขตอาณาครอบคลุมปาเลสไตน์ และเมื่อ 12 ก.พ.2556 ที่ประชุม ครม. มีมติรับรอง ออท.ปาเลสไตน์ ประจำประเทศไทย โดยมีถิ่นพำนักที่กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย ดูแลเขตอาณาไทยเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการเปิด สอท.ถาวร ในแต่ละฝ่ายต่อไป ขณะที่ประธานาธิบดีมะห์มูด อับบาส ของปาเลสไตน์ เคยเยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาลระหว่าง 19-20 ก.พ.2559 โดยถือเป็นการเยือนของผู้แทนระดับสูงสุดของทั้งสองฝ่ายเป็นครั้งแรก

นายมะห์มูด อับบาส
(Mahmoud Abbas)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีปาเลสไตน์
เกิด	26 มี.ค.2478 (อายุ 86 ปี/ปี 2564) ที่เมืองซาเฟด ในปาเลสไตน์ นายมะห์มูด อับบาส และครอบครัวหลบหนีไปยังซีเรียระหว่างช่วงสงครามอาหรับ-อิสราเอลเมื่อปี 2491
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
การศึกษา	ระดับปริญญาตรีด้านกฎหมายจาก University of Damascus ในซีเรีย ระดับปริญญาเอกจาก Patrice Lumumba University ในมอสโก รัสเซีย โดยทำสารนิพนธ์เรื่อง The Other Side : The Secret Relationship between Nazism and Zionism
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนางอะมีนะฮ์ อับบาส และมีบุตรชาย 3 คน คือ 1) นายมาชิน อับบาส เจ้าของบริษัทก่อสร้างในโดฮา กาตาร์ ซึ่งเสียชีวิตแล้วด้วยโรคหัวใจ ที่กาตาร์ เมื่อปี 2545 ขณะอายุ 42 ปี 2) นายยาซир อับบาส นักธุรกิจ ได้รับสัญชาติแคนาดา และ 3) นายฏอริก อับบาส นักธุรกิจ
ประวัติทางการเมือง	<p>ปี 2504 เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มฟัตตะห์ ซึ่งก่อตั้งโดยนายยัสเซอร์ อาราฟัต (ยาซир อะเราะะฟาต) และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานกับสมาชิกฟัตตะห์ที่อยู่ในประเทศรอบอ่าวอาหรับ</p> <p>ปี 2536 เป็นผู้ลงนามในนามของ PLO ในข้อตกลงสันติภาพกับอิสราเอล</p> <p>ปี 2538 ตีพิมพ์บันทึกเรื่อง Through Secret Channels : The Road to Oslo</p> <p>ปี 2546 แสดงบทบาทในฐานะผู้นำปาเลสไตน์โดยพฤตินัย หลังจากอิสราเอลและสหรัฐฯ ปฏิเสธที่จะเจรจากับนายยัสเซอร์ อาราฟัต</p> <p>มี.ค.2546 ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารปาเลสไตน์ (เทียบเท่า นรม.)</p>

ต.ค.2546	ลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้บริหารปาเลสไตน์
ปี 2548	ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานคณะผู้บริหารปาเลสไตน์ (President of the Palestinian National Authority ซึ่งเทียบเท่าประธานาธิบดี) เมื่อ 9 ม.ค.2548 และสาบานตนเข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการ เมื่อ 15 ม.ค.2548
ปี 2552-ปัจจุบัน	ครบวาระดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ 9 ม.ค.2552 แต่ขยายวาระการดำรงตำแหน่งของตนออกไปอีก 1 ปี จนถึง ม.ค.2553 อย่างไรก็ตาม นายอับบาสยังคงอยู่ในตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มฟัตตห์กับกลุ่มฮะมาส โดยจะมีการเลือกตั้งครั้งต่อไปใน ก.พ.-มี.ค.2564

คณะรัฐมนตรีปาเลสไตน์

ประธานาธิบดี	Mahmoud Abbas
นรม.	Mohammad Shtayyeh
รอง นรม.	Ziad Abu Amr
รอง นรม.คนที่ 2	Nabil Abu Rudeineh
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Mohammad Shtayyeh
รมว.กระทรวงศาสนสมบัติและกิจกรรมศาสนา	Mohammad Shtayyeh
รมว.กระทรวงสารสนเทศ	Nabil Abu Rudeineh
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Atef Abu Saif
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจแห่งชาติ	Khalid Al-Esseily
รมว.กระทรวงการคลัง	Shoukry Bishara
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Riyad al-Maliki
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Mohammad Fahhad Al-Shalaldeh
รมว.กระทรวงกิจการเยรูซาเลม	Fadi Al-Hadmi
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโบราณคดี	Rula Maayah
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Mai Salem Al-Kailah
รมว.กระทรวงอุดมศึกษาและวิจัยทางวิทยาศาสตร์	Mahmoud Abu Mwais
รมว.กระทรวงศึกษา	Marwan Awartani
รมว.กระทรวงการสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Ishaq Sidr
รมว.กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร	Assem Salem
รมว.กระทรวงโยธาธิการและการเคหะ	Mohamed Ziara
รมว.กระทรวงเกษตร	Riad Attari
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Ahmad Majdalani
รมว.กระทรวงกิจการสตรี	Amal Hamad
รมว.กระทรวงแรงงาน	Nasri Abu Jaish
รมว.กระทรวงการปกครองส่วนท้องถิ่น	Majdi - Al Saleh
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี	Amjad Ghanem
โฆษกรัฐบาล	Ibrahim Melhem